

MANIFESTO EN DEFENSA DA EDUCACIÓN NO RURAL

Hoxe, convocados pola Plataforma pola defensa da Montaña e do Rural, ANPAS dos colexios de Sober, Cervantes, Doiras, Carballeda de Avia, O Incio, de Becerreá, de Samos, de Navia de Suarna, de Baamonde, de Sober, Lousada, As Nogais, Baamonde, Friol, ..., estamos aquí hoxe para manifestar a nosa oposición rotunda ao tratamento que dende a Consellería de Educación se lle está a dar aos colexios do rural.

Os recortes que a Consellería de Educación está levando a cabo, inciden directamente no deterioro da calidade da educación, afectando en maior medida aos centros educativos do rural.

A consellería de educación tomou a decisión de suprimir unidades e eliminar profesorado e especialistas atendendo ao número de alumnos e alumnas e non ás súas necesidades.

Para o curso que ven, os nosos fillos quedarán con menos profesores, sen o dereito a determinados especialistas e agrupados de 4 a 5 niveis nunha mesma aula.

Estamos ante unha clara situación de discriminación onde non se está a garantir o dereito á igualdade de oportunidades para os nenos e nenas da montaña e do rural.

Moitos e moitas de nós, vivimos en zonas que, mesmo nalgúns casos, están recoñecidas pola administración como zonas de “especial protección para fauna e flora” pero, desgraciadamente, esta especial protección non se aplica ás persoas que habitamos na montaña e no rural.

O oso debe ser protexido para que non marche das zonas de montaña onde habita, mesmo se loita para que regrese a algúns lugares onde desapareceu, pero ... ¿Qué se fai para que os nenos e nenas non desaparezan da montaña e do rural?

A triste realidade é que **a infancia e a xuventude son especies en perigo de extinción na Galicia rural** e as administracións, lonxe de protexernos, atácanos sen piedade.

Sen os nenos e as nenas os nosos Concellos morren. O peche dos colexios, ao que nos están abocando, é o golpe de graza para que o rural, definitivamente desapareza.

Os nenos e nenas non son números, son o noso futuro, un futuro que temos que coidar para poder pervivir como pobo con entidade propia.

A Lei Orgánica 2/2006, de 3 de maio de Educación, (L.O.E) no seu título II, Capítulo II dedicado á “Compensación de desigualdades en educación”, establece no seu **Artigo 82: “Igualdade de oportunidades no mundo rural”** que **“As Administracións educativas terán en conta o carácter particular da escola rural a fin de proporcionar os medios e sistemas organizativos necesarios para atender ás súas necesidades específicas e garantir a igualdade de oportunidades”**

As familias esiximos para os nosos fillos e fillas os mesmos dereitos que teñen os nenos e nenas de outros lugares: o acceso a unha educación digna, de calidade e con garantías de continuidade no tempo.

As familias esiximos medidas concretas para garantir a “igualdade de oportunidades” e poñer freo ao abandono do rural.

As familias xa estamos cansas de repetir unha e outra vez o que non queremos así que agora pasamos a enunciar aquilo que defendemos: **os dereitos dos nosos fillos e fillas:**

1º) Tódolos nenos e nenas teñen dereito a recibir na súa escolarización a atención de todos e cada un dos especialistas correspondentes en cada un dos ámbitos ou materias establecidas legalmente.

2º) Tódolos nenos e nenas teñen dereito á calidade da educación e, atendendo a esta, os agrupamentos se realizarán sempre atendendo ás características e necesidades do alumnado e non tan só ao seu número. Preservar a calidade da educación, no que a CIP se refire, esixe que os agrupamentos, de ter que facerse, se fagan como máximo por ciclos.

3º) Atendendo ás características especiais das zonas rurais e de montaña, e para cubrir ás súas necesidades específicas, os CIP do rural teñen dereito a unha especial consideración establecéndose, para estes, unha ratio máxima para levar a cabo os agrupamentos dentro dun mesmo nivel de 10 alumnos ou alumnas.

4º) No caso das Escolas Unitarias e dos CRAs precísase con urxencia dunha peculiar organización funcional enfocada á súa pervivencia, adaptada a cada realidade e coa máxima flexibilidade en ratios e en agrupamentos. Tal organización ten que basearse nun plan específico que se require para un xusto desenvolvemento no ámbito rural e en todo caso ten que asegurar a debida dotación de profesorado especialista e de apoio.

5º) Seguindo un modelo de desenvolvemento global para o mundo rural a atención educativa e a dinamización sociocultural ten que garantirse dende o nacemento ata a etapa adulta. A atención á etapa 0-3 anos así como a formación de nais-pais require unha consideración prioritaria. No contexto galego é inconcibible e intolerable a actual decisión do peche de PRESCOLAR NA CASA, tratándose dun programa de extraordinaria influencia a tódolos efectos educativos e de dinamización. PnC sempre foi unha magnífica referencia a nivel galego. Con carácter apremiante reclamamos a plena recuperación deste programa mundialmente recoñecido como modélico e que durante 35 anos veu sendo pioneiro en Galicia.

As familias que vivimos no rural queremos facelo con dignidade.

As familias que vivimos no rural non somos galegos de segunda.

Queremos facer valer os nosos dereitos, por tódolos medios que estean ao noso alcance e faremos chegar as nosas demandas ata onde sexa necesario.

Cando se trata de garantir os dereitos dos nosos fillos e fillas, cando se trata de loitar polo noso futuro aí si que se nos ten que escoitar con unha soa voz.

Moitas grazas a todos os que nos estades apoiando.

Grazas a todas e cada unha das persoas que estades aquí hoxe, a tódalas familias, a todos os veciños e veciñas, ás asociacións, aos colectivos, aos diferentes movementos sociais e a todos os que nos apoian e loitan polos dereitos dos nenos e nenas que son noso futuro.

Grazas de corazón por compartir a nosa loita.

En Santiago a 12 de Setembro de 2012.